

a i d s og l e s b i s k s e x .

Da jeg til HP nr. 40 fremsendte mit lille udklip om AIDS, vedlagde jeg nogle håndskrevne noter til redaktionen. Det var selvfølgelig noget naivt af mig at tro at redaktionen kunne gøre brug af udklip, (eller andet materiale for den sags skyld) til redaktionelle indlæg - for sådanne indlæg (ledere) findes ej inden for de givne rammer. Nå, redaktionen valgte ihvertfald at maskinskrive mine noter direkte - og forsyne dem med talrige slåfejl - så sådan var det altså.

Jeg var i første omgang mest sur over slåfejlene, men i betragtning af at redaktionen også havde forsynet min anmeldelse af Lisa Althers bog med en ny overskrift, hvor forfatterens navn var stavet forkert, tænkte jeg bare, at de nok havde meget travlt.

Det kan jo også kun være udtryk for travlhed hos redaktionen at de meget vrede reaktioner, dette lille indlæg frembragte i HP nr. 41, ikke blev mig forevist, så jeg kunne svare med det samme. Nu får læserne så til gengæld spændingen ved at sidde og vente på næste afsnit af denne serie... (er De forvirret, så vent til næste afsnit..).

Blandt meget andet AIDS-stof i fagbladene (Lancet, N.Eng.J.Med. og Br.J.Med.) i efteråret 1986, vil jeg fremdrage nogle få ting. En opgørelse fra England over de 43 registrerede tilfælde i 1985, hvor hospitalspersonale havde

stukket sig på nåle med blod fra AIDS-patienter. Ingen af disse 43 personer havde udviklet antistoffer mod HIV (som AIDS-virus kaldes nu om dage) eller andre tegn på AIDS-infektion. Dette (og andre lignende) resultater er blevet taget til indtægt for at AIDS ikke smitter så meget som den sygdom den ellers er blevet sammenlignet med, smitsom leverbetændelse. I det hele taget er sundhedsmyndighederne i alle lande (incl. Danmark) mere og mere opmærksomme på at det er den seksuelle smitteoverførsel der skal sættes ind overfor.

Det andet drejer sig om Englands officielle holdning til bloddonorer. En kvinde henvendte sig til sit lokale hospital for at give blod (hun var tidl. bloddonor, men havde holdt et par års pause). På blankettens spørgsmål om hendes sexvaner svarede hun (ærlig som hun var) at hun levede i et monogamt forhold til en anden kvinde. Herefter blev det hende nægtet at give blod og hun modtog senere et brev fra blodbanken, hvori der stod: "På trods af at det er anerkendt at lesbiske er de mennesker som har mindst risiko for at få AIDS er det den Nationale Blod Transfusions Services' (NBTS) politik ikke at acceptere lesbisk blod til transfusionsformål"..... "vi anbefaler derfor at De ophører med at være bloddonor, samt videregi-

ver denne anbefaling til deres venner som er bloddonorer". Den kvindelige mediciner som satte ovenstående i "Lancet" sluttede sit indlæg med ordene: "Måske NHTS skulle gen-tænke sin politik, siden den hviler mere på homofobi end på sund fornuft.

Det sidste jeg vil nævne er et indlæg, hvor en mandlig professor i et læserbrev anbefaler annoncekampagner mod AIDS under slagordet "Homoseksuel adfærd er livsfarlig". Det interessante var den reaktion han fik (eller især ikke fik). Der var nemlig kun to typer indvendinger: 1. "Det er synd for de homoseksuelle og man må ikke slå på folk som ligger ned". 2. "Vi kan ikke bruge dette slogan, nu hvor AIDS også har bredt sig til heteroseksuelle kredse". Ingen drømte om at påpege paradoxet i selve ordet 'homoseksuel' som indeholder både den gruppe som er mest udsat for smitte, og den der er mindst udsat, nemlig de lesbiske.

Og hvad viser så disse eksempler? Jo, det første viser at AIDS er langt mindre smittefarligt end svarende til det hysteri, der er fulgt med sygdommen (mere herom i et senere nr. HP). De næste eksempler viser noget om lesbisk situation i dette store spil om magt, prestige og penge.

Det der sker i debatten om AIDS er det samme som er sket talrige gange i patriarkatets historie, nemlig at vi kvinder bliver trukket ind på arenaen når (og kun når) mænd har brug for det. (Jeg gad i denne sammenhæng nok se bøssernes solidaritet, hvis AIDS havde været "vores" sygdom).

Som eksemplet med den lesbiske bloddonor viste, er vi som gruppe omfattet af samfundets homofobi og udelukkelse af homoseksuelle. Vi er til gengæld ikke omfattet af den nysgerrighed, opmærksomhed og ægte interesse samfundet i disse tider viser bøsserne.

"Med AIDS blev enhver bøsse en offentlig person" (Inf.30/1-87)
Jo, men hvad blev vi ???

Jeg er godt træt af den usynliggørelse, den kvindelige sexualitet konstant udsættes for. Ikke blot skal vi finde os i samfundets åbentbare hyldest til den mandlige sexualitet i form af tårne, spir, højhuse, monumenter og skulpturer. Vi skal også finde os i den mandlige sexualitets udfoldelser i form af flyvende penisattrapper med atomvåben ombord som truer hele verdens existens. Den mandlige sexualitet er påtrængende i enhver reklame for whisky, bounty, cola, tøj, smykker, ædelstene, burgers, slik og alt andet vi forbruger som vores "livsstil". Selve nydelsen i bred betydning kobles ufravigeligt sammen med den mandlige sexualitet.

Når så den mandlige sexualitet - på grund af præcis de samme målrettede, driftige, variationskrævende, erobrende, penetrerende og forbrugende egenskaber samfundet tilbeder den for - giver uhensigtsmæssige resultater (som i dette tilfælde en seksuelt overført sygdom), hvad sker der så??? Jo, samfundet skynder sig at kalde det et homoseksuelt problem. Bøsserne har heller ikke været sene til at gribe bolden og kalde AIDS "et bøsse-

lesbisk" problem. Hermed er debatten reduceret til et spørgsmål om hvorvidt man er "for-eller-imod tolerance overfor minoriteter". Meget elegant!!!

Bøsserne siger at det er samfundets undertrykkelse der tvinger homoseksuelle til at knalde anonymt i parker og sauna-klubber. Jeg har altid undret mig over hvad det var for nogle parker og sauna-klubber for lesbiske der blev refereret til. Eller mener bøsserne at det kun er dem, der bliver så slemt behandlet, at de må bolle så meget og så anonymt? Jeg ser overhovedet ikke nogen forskel på sauna-klubberne og så de heteroseksuelle mænds luderbesøg i Istedgade. Begge dele er for mig et udtryk for den berømmede mandlige seksualitet.

Hvorfor skal vi hjælpe med til at bortlede opmærksomheden fra problemets kerne. Hvorfor skal den mandlige seksualitet endnu engang slippe for den mindste kritik? Faktisk må der være ikke så lidt af et tabu knyttet til det, jeg hermed er i færd med, når selv lesbiske bliver forargede (jeg tænker her på sidste nr.'s to læserinder fra Jylland.)

SUND

SEX!

På trods af at lesbisk sex rent faktisk indeholder alle elementer af tidens store dyr i åbningen "Sikker sex", er vi ikke nævnt med ét ord i de mange pjecer om AIDS, jeg har læst. Alt handler efterhånden om brug af kondomer og risikoen ved analt samleje (den "passive" partner er især udsat). Da sundhedsmyndighederne næppe forestiller sig kondomer anbragt på næsen eller på dildoen, må de som altid, gå ud fra at der er en mand med, når det er sex, det handler om.

Hvorfor ikke - bare én gang i historien - se lesbianisme som et positivt, selvstændigt, enestående fantastisk tilbud til alle kvinder. Som tiden er burde sundhedsmyndighederne tilråde alle kvinder at vælge sex med andre kvinder fremfor med mænd, af helbredsmæssige grunde. (Det har myndighederne i virkeligheden burdet gøre altid, men det er en anden historie.) SLUT.

Mette Marie

kbh. Jan '87

Kære Kamma.

Det var en stor overraskelse endelig at høre fra dig. Her stod jeg i mine egne tanker og samlede Hvidløjspressen - søndag var det - endnu manglede nogle sider. Endelig kom Dorte med de sidste frisktylte sider - mit hjerte begyndte at banke - endelig - jeg så atter dit navn, min elskede Kamma.

Hvor blev jeg glad for at se, at du nu er faldet til ro i Fylland sammen med Lis - så ved jeg du er i de bedste hænder. Men samtidig må jeg jo vænne mig til at afstanden mellem Snejstrup og København åbenbart er større end den egentlig behøvede at være.

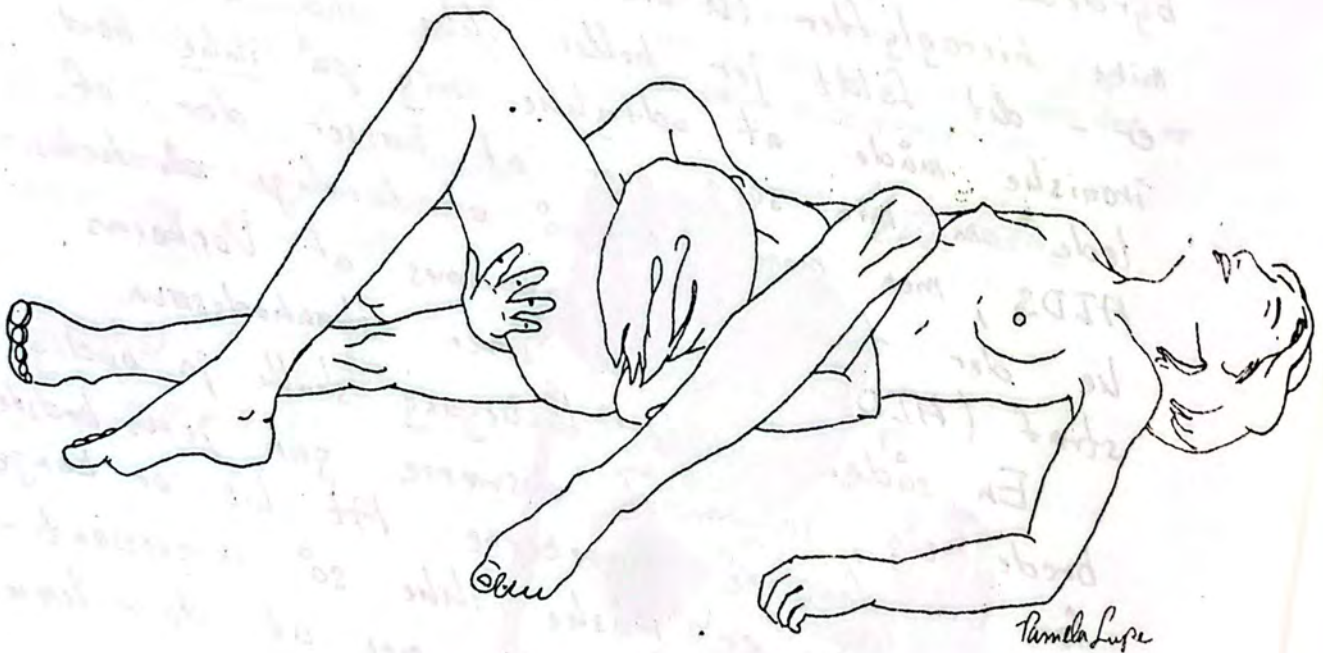
For det faldt jer ikke ind, at den overbebyrdede HP-redaktion kunne have misforstået mine hieroglyffer (se andetsteds), men hvad værre er - det faldt jer heller ikke ind at min ironiske måde at udtrykke mig på ikke handlede om min sorg over at bøssemænd der af AIDS, men mere gik på at berolige de lesbiske der tror de kan rammes af Vorherres straf (AIDS) mens de sover skønhedssøvn.

En sådan økhult tankegang skulle jo nødvendigvis brede sig, selvom I desværre gør jeres bedste for at forvirre begreberne. At Lis er bange for sygdom er måske ikke så interessant - for det kan helbredes, men at du - kære

kamma - lader hende projicere sin synde.
angst over på mig - det kunne du al-
godt ha' forhindret i tide. Herlig tal-
læk kamma, så godt kender vi da hin-
anden. Men ude af syne ude af sind. Så
det var synd I skulle få forstyrret je-
res ellers så rolige liv i det lille hjem.

Med megen kærlighed
din Mette Marie

PS. Hils Lis og sig vi savner hende.
Vi håber hun kom godt op af trappen.

LESBISKE SUNDERE END ANDRE KVINDER

De mange AIDS-tilfælde, som indtil nu især har ramt bøsser, har også samlet den lægelige opmærksomhed om disse mænds kvindelige modstykke, de lesbiske. Der trykkes stadigt flere videnskabelige artikler om disse kvinders helbred.

Konklusionen er, at de ikke er nær så udsatte for at blive syge som bøsserne, og de har gennemgående også et bedre helbred end heteroseksuelle kvinder. De slipper nemlig for mange af de lidelser, som kan opstå ved seksuelt samvær med mænd.

FAST PARTNER

Lesbiske kan selvfølgelig smitte hinanden, men til trods for deres mangfoldige seksualteknik er risikoen ikke så stor. Det skyldes, at der på grund af kvinders anatomi er en lavere grad af direkte slimhindekontakt.

Når man sammenligner lesbiske med bøsser, spiller det også en rolle, at de les-

biske er langt mere tilbøjelige til at holde sig til en og samme partner.

Disse forhold medfører, at AIDS, syfilis, gonorré, herpes og chlamydiainfektioner sjældent forekommer hos lesbiske kvinder. Infektion med svamp og trikomonader i kønsorganerne er ikke så sjældne, men dog mindre hyppige end hos heteroseksuelle kvinder.

De sidstnævnte kvinders omgang med mænd synes at øge deres risiko for kræft i livmoderhalsen, og det er da også en statistisk kendsgerning, at denne sygdom er sjældnere hos lesbiske.

VIL HAVE BØRN

I det hele taget søger lesbiske langt sjældnere gynækolog end andre kvinder. Det skyldes kønsorganernes bedre helbredstilstand, manglende behov for præventive midler og en vis mistro til gynækologernes evner i disse kredse. De mener, at

disse specialister ikke har tilstrækkelig indsigt i lesbisk livssituation til at kunne yde god hjælp.

Men det sker dog, at lesbiske søger gynækolog for at blive insemineret med sæd fra en (ukendt) mand. Mange af disse kvinder ønsker naturligt nok at få børn, og ofte finder de en løsning uden at involvere en læge.

Ifølge en svensk undersøgelse er der ingen faglige holdepunkter for at hævde, at et barn, som vokser op med homoseksuelle forældre, har dårligere opvækstsvilkår end andre børn.

Mange undersøgelser viser samstemmende, at cirka 25 procent af lesbiske har født, men de har ofte fået børnene i et ægteskab. Skiftende fra undersøgelse til undersøgelse har 25-50 pct. af lesbiske kvinder været gift og 80-95 pct. af samtlige lesbiske har seksuel erfaring med mænd.

Mange lesbiske har tidligt i livet fået en fornemmelse

af, at de er anderledes end andre piger. Det sker længe før, at de bliver klar over, at de er lesbiske.

HAR VÆRET GIFT

For en del sker det først efter, at de er blevet gift og har fået børn, og det kan sætte dem i et alvorligt dilemma.

Hvis de ikke selv kan acceptere den rolle, som naturen har tildelt dem, kan det skabe depressioner og store sociale problemer. Men alt i alt synes lesbiske ikke at rammes af flere psykiske lidelser end andre kvinder. Amerikanske undersøgelser viser dog en overhyppighed af alkoholproblemer hos lesbiske.

Fleere lesbiske end bøsser lever i faste parforhold. Men det er langt fra problemfrit. Disse kvinder har dog en bedre seksuel kommunikation end heterofile. Men forskningen på dette område er dog så sparsom, at man må advare mod en ukritisk idyllisering af lesbisk seksualitet.

Erik Münster.

AIDS OG LESBISKE

Det er især bøsser, som får AIDS. Men hvad med de lesbiske kvinder? De er jo i samme båd.

D. L.

De er i samme båd på den måde, at de føler sig seksuelt tiltrukket af deres eget køn. Men de er det ikke med hensyn til sygdommen.

AIDS. Tværtimod har disse kvinder en seksualteknik, som ikke befordrer overførelse af AIDS-virus. Som De kan læse i ugens artikel, er lesbiske i det hele taget sundere end andre med hensyn til køns- og underlivssygdomme.

